

Arentoft (FP):

Handelsministeren var i sine sidste bemærkninger lidt inde på det, jeg gerne ville spørge om: kunne man tænke sig, at de specielle dele af rapporten, som jeg i og for sig godt kan forstå det ikke er heldigt at få ud, altså oplysninger, der kan genere rent konkurrencemæssigt osv., blev taget ud af rapporten, og at man derefter lod den komme til offentlighedens kundskab?

Handelsministeren (Erling Jensen):

Jeg tror, at de fleste, der hidtil her i folketinget har beskæftiget sig med sager af denne karakter, ikke kan tænke sig nogen anden fremgangsmåde end den, jeg har foreslået og agter at følge.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Halvgaard (FP) til miljøministeren:

„Vil ministeren give oplysninger om baggrunden for statens opkøb af jord og ejendomme på Mols, og om der er planer om at fortsætte opkøbene og da i hvilket omfang?“ (Spn. nr. 85).

Skriftlig begrundelse.

Baggrunden for mit spørgsmål er et udtryk for den utryghed, befolkningen føler dels i forbindelse med de foretagne opkøb, dels vedrørende de etablerede fredningsplaner og -deklarationer.

Halvgaard (FP):

I 1961-62 blev der af Randers amts fredningsplanudvalg udarbejdet en fredningsplan for Mols. Denne plan blev tinglyst 1963 på samtlige arealer i et område på ca. 2.800 ha. Ca. 50 lodsejere blev berørt af disse fredningsbestemmelser. I 1966 fremkom Randers amts fredningsplanudvalg med den såkaldte blå betænkning, der omtaler ca. 1.400 ha som et kerneområde og et areal udenom, også på ca. 1.400 ha som et iagttagelsesområde. Hensigten var tydelig. Man ville opkøbe og omdanne området til ét stort statsgods uden at tænke på de slægts- og egnsbundne mennesker, der igennem generationer har haft tilknytning til området, og man er nu klar over, at alle midler bliver taget i brug fra statens side for at få planen realiseret. Statens håndlangere ar-

bejder hånd i hånd, og jeg tænker i denne forbindelse på fredningsplanudvalget og den stedlige skovrider, der mærkværdigt nok både er opkøber, administrator og desforuden medlem af Århus amts fredningsudvalg.

Der sker en ødelæggelse af et landsbymiljø og en bondekultur. Det drejer sig i flere tilfælde om studehandler, gårdslagtninger og pristilbud på jord og lodder, der ligger langt over vurderingen, netop for at friste til salg. Det mener jeg er en utiltalende fremgangsmåde, som fra statens side anvendes med den begrundelse, at man tror bedre at kunne sikre det pragtfulde landskab end de slægter, der retmæssigt fra stavnsbåndets tid har ejet det.

I betragtning af at lodsejerne har måttet acceptere fredningsbestemmelser og også er underlagt den i mellemtiden vedtagne landsbyggelov, vil jeg bede ministeren give oplysninger om baggrunden for opkøb af jorden, om der er planer om at fortsætte opkøbene, og da i hvilket omfang.

Miljøministeren (Helge Nielsen):

Jeg kan bekræfte, at tanken om en landskabelig sikring af Mols Bjerge går adskillige år tilbage. I 1966 udarbejdede fredningsplanudvalget for Randers amt et forslag til betænkning vedrørende naturparken Mols Bjerge, hvori anbefales, at et område som nævnt på 1.300 til 1.400 ha erhverves af staten og et tilgrænsende område på ca. 1.400 ha fredes.

Med denne betænkning som udgangspunkt har statsskovbruget siden 1967 erhvervet omkring 490 ha til en samlet pris af 1,6 mill. kr. Godt halvdelen af de erhvervede arealer er skovbevoksede. Der er endvidere i området gennemført en større fredning af arealer på i alt 350 ha for en samlet fredningserstatning på 950.000 kr.

I 1971 besluttede fredningsplanudvalget for Århus at foretage en samlet registrering af fredningsinteresserne ved den sydlige del af Djursland. På grundlag af denne registrering og det efterfølgende planlægningsarbejde har fredningsplanudvalget i 1974 rejst fredningssag for et ca. 1.350 ha stort område i og omkring Mols Bjerge. En del af dette område er dog omfattet af de ældre fredninger.